

Kapitein Thijs Ligthart struikelde over een sticker: „Het klonk rebels, eigenwijs, als iets voor vrijdenkers.”

JFOTO.NL / JAN JONG

Boekanier van de Langestraat

Dominic Schijven

Alkmaar „t Was een houten poot of een papegaai. Dan toch maar een papegaai.”

Een beetje piraat heeft één van de twee, zegt Thijs Ligthart (37). Hij is de kapitein van de net opgerichte Piratenpartij Alkmaar. Hij redde de dwergpapegaai uit de muil van de rottweiler van de vorige eigenaar. Via Marktplaats kwam die in huize Ligthart aan de Langestraat. Hij kreeg de naam Poepie, omdat-ie ieder kwartier poept.

Boekanier Ligthart, met papegaai op de schouder, verkent de wateren van de Alkmaarse politiek.

Wat wil de Piratenpartij in Alkmaar?

„Een toekomstbestendig Alkmaar. Dat betekent meer IT. Alkmaar als proeftuin voor intern digitaal stemmen. Dat eenieder van huis uit anoniem en veilig stemt over verschillende kwesties.”

Democratie vanuit de luie stoel?

„Ja, dat iedereen overal iets van kan vinden zonder dat er een lange vergadering voor nodig is. In het begin is het digitaal stemmen voor de leden. Op termijn zou ik het willen uitbreiden voor iedereen. Er zijn veel betrokken Alkmaarders, die je zo een stem kunt geven.

Het idee hangt samen met het ontstaan van de Piratenpartij. Die is van onder af, door burgers, opgebouwd.”

Hoe is de piratenpartij in Alkmaar terecht gekomen?

„Vorig jaar bij de gemeenteraadsverkiezingen wist ik niet waar ik op moest stemmen. Ik stuitte op een sticker van de Piratenpartij. Ik kende het niet echt, maar het zag eruit als iets voor mij. Het klonk rebels, eigenwijs, als iets voor vrijdenkers. Het is voor mensen die anders dan de 'main stream' durven te denken.

Is het trappen tegen autoriteit? Ik vind het meer een vorm van wijsheid. Een eigenwijs persoon onderbouwt zijn mening. Iemand in de mainstream is bang om buiten de boot te vallen.”

Val jij buiten de boot?

„Néé, dat klinkt alsof ik een slachtoffer ben. Maar ik vind mezelf niet bij een groep horen, ik ben niet van de clubjes.”

De Piratenpartij is een clubje.

„Ja, maar de eerste waar ik me thuis voelde. Ik heb vroeger bij een voetbalclub gezeten, maar ook als kind was ik meer van het judioën. De Piratenpartij is een club van vrije geesten bij elkaar. Dat merk je. Soms is het intern verdeeld door de denkers met een eigen mening. Het is voor sommigen niet gemakkelijk om water bij de wijn te doen.”

Terug naar de sticker.

„Ik werd lid, maar ik hield eerst de boot af. Na een tijdje vroeg ik

De eerste piraat van Alkmaar via een sticker

aan het bestuur, 'waar is de plaatselijke Alkmaarse partij?' Toen werd ik de kartrekker.”

Wat doe jij in het dagelijks leven?

„Ik maak kaas bij Boerderij Berkhout in Hoogwoud. Ik ben daar via een lange omweg terecht gekomen. Ik deed de opleiding geschiedenisdocent. Inhoudelijk leuk, maar ik wilde niet politiegente spelen. De ene helft van de leerlingen mag de leraar niet, de andere het vak niet. Bovendien vind ik het onderwijs te veel dichtgetimmerd met regeltjes.

Ik kwam terecht bij een technische hulpdienst in Zuid-Afrika. Ik had geen IT-kennis, maar als je moet, dan leer je wel. Ik kwam bij HP in Barcelona terecht en weer in Nederland via een partner van HP. Ik had tien jaar lang kantoorbanen. Er werd steeds een wortel voor me gehouden die ik nooit te pakken zou krijgen. Ik ben niet voor kantoren gemaakt. Ik ging kaas maken. Het enige dat ik in het buitenland écht mistte was kaas. Familie speel je wel via Skype, maar een stuk Old Amsterdam is wel vier keer zo duur in het buitenland.”

Poepie en de piraat.

Wat voeg jij toe aan de Alkmaarse politiek?

„Een kosmopoliet perspectief, ik heb jaren in het buitenland gezeten. Ik heb een bredere kijk dan alleen de Alkmaarse. Vanuit dat perspectief valt het me op dat Alkmaar een voorstad van Amsterdam wordt.

Daar is niet per se iets mis mee. Toeristen brengen veel geld in het laatje. Het is zelfs iets om trots op te zijn, maar de Langestraat moet geen Kalverstraat worden. Is daar een plan voor?”

Wat zijn jouw lokale plannen?

„Ik volg de kernwaarden van de partij (bescherming van privacy, privégegevens en burgerrechten en open overheid, red.).

Voor hoeveel zetels we gaan weet ik nog niet. Als we er geen pakken, ben ik tevreden als we bewustzijn creëren voor onze waarden.

Een onderwerp is cameratoezicht. Je kunt geen kilometer lopen of er hangt een camera. Waar is het goed voor? Heeft het iets opgelost? Zoals ik al zei, ik ben niet van clubjes. Er wordt vaak verwacht dat je als jaknikker in de pas loopt. Zeker als je carrière wil maken.”

Waarom sluit je je niet aan bij een bestaande partij?

„Daar ben ik te eigenzinnig voor. Zoals ik al zei, ik ben niet van clubjes. Er wordt vaak verwacht dat je als jaknikker in de pas loopt. Zeker als je carrière wil maken.”

Er zijn al elf partijen in de raad. Moet daar nog een twaalfde bij?

„Den Haag heeft er nog meer.”

Ook log.

„Ja, maar het kan ook wel iets korter en besluitvaardiger. Niet iedere partij hoeft overal z'n plasje over te doen.”

Is dat een belofte?

„Ik houd van duidelijkheid. Ik dwaal zelf ook wel eens af en iedereen heeft recht op een mening, maar het kan wel sneller. Voor of tegen een besluit zijn kan directer en zonder omweg.”

Wat begin je mee?

„Eerst oppositie voeren. Dat is gemakkelijk. De naam bekend maken. Twitter, Facebook, posters, promotiemateriaal. Netwerken, misschien een blok vormen met de lokale partijen. Eerst maar 's handen schudden en niet te hoog van de toren blazen.”